

1493

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 listopada 1952 r.

w sprawie księgowego ujęcia opłat za postoje wagonów i jednostek taboru żeglugi śródlądowej.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się zasady księgowania opłat za postoje wagonów i jednostek taboru żeglugi śródlądowej w instrukcji stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Organizacje spółdzielcze wydadzą dla podległych im jednostek spółdzielczych w oparciu o zasady zawarte w załączonej instrukcji wytyczne w sprawie księgowania opłat postojowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 3 listopada 1952 r. (poz. 1493).

INSTRUKCJA W SPRAWIE KSIĘGOWEGO UJĘCIA OPŁAT ZA POSTOJE WAGONÓW I JEDNOSTEK TABORU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

1. Opłaty za postoje wagonów i jednostek taboru żeglugi śródlądowej, związane ze sprowadzaniem zapasów (opłaty postojowe), powinny być rejestrowane:

- 1) w przedsiębiorstwach prowadzących księgowość w oparciu o branżowe plany kont opracowane na podstawie jednolitego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, jednolitego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw handlowych, jednolitego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego — w podgrupie 400 „Nakłady zaopatrzenia materiałowego”;
- 2) w przedsiębiorstwach prowadzących księgowość w oparciu o branżowe plany kont opracowane na podstawie jednolitego planu kont dla niektórych przedsiębiorstw podległych terenowym organom jednolitej władzy państwowej oraz przedsiębiorstw przemy-

ślowych podległych b. Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości — w podgrupie 400 „Nakłady zaopatrzenia materiałowego”;

- 3) w przedsiębiorstwach prowadzących księgowość w oparciu o branżowe plany kont opracowane na podstawie jednolitego planu kont dla państwowych gospodarstw rolnych na rozrachunku gospodarczym — w podgrupie 444 „Transport obcy”.

2. Opłaty za postoje wagonów i jednostek taboru żeglugi śródlądowej, zajętych na inne cele niż wymienione w ust. 1, powinny być rejestrowane:

- 1) przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 pkt 1 — w podgrupie 443 „Transport i spedycja”;
- 2) przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 pkt 2 — w grupie 44 „Transport i spedycja”;
- 3) przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 pkt 3 — w podgrupie 444 „Transport obcy”.

3. Opłaty postojowe księgowane na kontach, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być w urządzeniach analitycznych prowadzonych do tych kont ujęte odrębnie od pozostałych nakładów.

4. Opłaty postojowe w przedsiębiorstwach prowadzących księgowość w oparciu o branżowe plany kont opracowane na podstawie ramowego planu kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego podlegają księgowaniu na jednym z niżej wymienionych kont:

- 193 „Koszty punktów skupu”,
- 194 „Koszty składów sezonowych”,
- 195 „Koszty składnic i biur zbytu”,
- 196 „Koszty hurtowni”,
- 197 „Koszty punktów sprzedaży detalicznej”,
- 198 „Koszty zakładów żywienia zbiorowego”,
- 159 „Koszty ogólnozakładowe”,
- 167 „Gospodarka działów pomocniczych”.

W urządzeniach analitycznych do wyżej wymienionych kont opłaty postojowe powinny być ujęte odrębnie od pozostałych nakładów.

5. Opłaty postojowe w przedsiębiorstwach prowadzących księgowość w oparciu o branżowe plany kont, opracowane na podstawie ramowego planu kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw żeglugi dalekomorskiej, podlegają księgowaniu na koncie 159 „Koszty ogólnozakładowe”. Urządzenia analityczne do konta 159 powinny zapewnić wyodrębnienie opłat postojowych od innych kosztów.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo uzyska od pracownika zwrot zawinionej przez niego opłaty postojowej, poniesionej przez przedsiębiorstwo, kwotę tę należy odnieść na zmniejszenie danej pozycji kosztów.

7. Polskie Koleje Państwowe oraz przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej w danych uzupełniających do rachunku wyników (strat i zysków) wykażą w odrębnej pozycji dochody z tytułu opłat za postoje wagonów i jednostek taboru żeglugi śródlądowej.

8. Wszystkie przedsiębiorstwa działające według zasad rozrachunku gospodarczego wykazują poniesione w okresie sprawozdawczym i od początku roku opłaty za postoje wagonów i jednostek taboru żeglugi śródlądowej, jako nakłady lub koszty, w danych uzupełniających do właściwych sprawozdań z nakładów lub kosztów.